

Sygn. akt IV Kz 445/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy Wydział IV Karny Odwoławczy we W.

Przewodniczący : SSO Agata Regulska

Sędziowie: SSO Jerzy Menzel

SSO Anna Bałazińska-Goliszewska

Protokolant : Aneta Malewska

przy udziale prokuratora Prok.Okręgowej Bogdana Myrny

na posiedzeniu dnia 24. 06.2013 r.

po rozpoznaniu w sprawie J. S.

zażalenia oskarżonego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 8.04.2013 roku

w przedmiocie zwrotu kosztów z tytułu ustanowienia obrońcy

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 11.01.2013 roku prawomocnie uniewinniony J. S. złożył wniosek o zasądzenie wydatkowanych przez oskarżonego kosztów obrony z wyboru w kwocie 12300 złotych i na poparcie żądania przedłożył fakturę VAT nr (...) wystawioną w dniu 11.01.2013 r.przez jego obrońcę.

Postanowieniem z dnia 8.04.2013 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. S. kwotę 5064 złotych tytułem zwrotu kosztów z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie, oddalając dalej idący wniosek.

Na postanowienie zażalenie złożył oskarżony, który zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, a to art. 632 pkt. 2 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt. 2 kpk i w zw. z art. 16 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 2 ust. 1-2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez odmowę uwzględnienia wniosku co do zasądzenia od Skarbu Państwa kwoty mieszczącej się w przedziale od jeden do sześciokrotności stawki przewidzianej w rozporządzeniu, stwierdzonej fakturą VAT, której wysokość nie przekracza stawki sześciokrotności oraz błędne przyjęcie, że praca adwokata wykonującego czynności obrończe polegała jedynie na obecności na terminach rozprawy i nie uwzględnienia innych podejmowanych czynności takich jak omawianie z klientem linii obrony, przeglądanie akt sprawy, bezpośrednie konsultacje w kancelarii.

Wskazując na przytoczone zarzuty obrońca złożył wniosek o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie żądania w całości, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego jej rozpoznania.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w pełni aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego, który wszechstronnie i wyczerpująco wyjaśnił z jakich powodów jedynie w części uwzględnił zgłoszony wniosek. Uprawnienie do otrzymania zwrotu poniesionych przez oskarżonego wydatków w związku z ustanowieniem obrońcy jest bezsporne i wynika wprost z art. 632 § pkt. 2 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt. 2 kpk. Natomiast wysokość należnego zwrotu winna zostać udokumentowana. Nie oznacza to jednak, że zwrot wydatków każdorazowo ma pełny charakter. Skarb Państwa rekompensuje prawomocnie uniewinnionym oskarżonym poniesione przez nich wydatki związane z ustanowieniem jednego obrońcy i tylko w granicach określonych wskazanym wyżej rozporządzeniem. Określenie zwrotu należności w wymiarze przewyższającym jedną określoną w rozporządzeniu stawkę wymaga ustalenia, że nakład pracy obrońcy był wyższy niż przeciętny. Takie ustalenie należy do kompetencji sądu rozpoznającego sprawę. Sąd Rejonowy w zaskarżonym postanowieniu bardzo szczegółowo wyjaśnił dlaczego uznaje, że nakład pracy obrońcy oskarżonego był wyższy niż przeciętny i równie logicznie wyłożył z jakich powodów wniosku obrońcy w rozmiarze dalej idącym nie uwzględnił. To stanowisko Sądu Rejonowego zasługuje na pełną aprobatę. Umknęło jednak uwadze Sądu Rejonowego to, że w istocie wnioskodawca nie udokumentował poniesionych przez oskarżonego wydatków poczynionych na rzecz obrońcy. Wydatkiem o jakim mowa w art. 616 § 1 pkt. 2 kpk jest kwota wyłożona na rzecz adwokata w toku toczącego się postępowania i bezpośrednio związana z jego udziałem sprawie jako obrońcy. Za wydatek będzie zatem poczytana każda dokonana wpłata aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, gdyż w takim właśnie okresie

adwokat jest zobowiązany do wykonywania czynności obrończych. Wpłaty dokonane po zakończeniu postępowania trudno uznać za wydatki związane z udziałem obrońcy (arg. a contrario . 616 § 1 pkt. 2 kpk). W rozpoznawanej sprawie wyrok Sądu Rejonowego uniewinniający oskarżonego od zarzuczonego mu czynu uprawomocnił się w dniu 30.11.2013 roku. Faktura, która zdaniem wnioskodawcy ma dokumentować poniesione przez oskarżonego wydatki na

rzecz ustanowionego obrońcy została wystawiona w dniu złożenia rozpoznawanego wniosku tj. w dniu 11.01.2013 roku. Stosownie do § 9 i 10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW z dnia 28 marca 2011 r.

w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług fakturę VAT wystawia się w terminie do upływu 7 dni od dokonania zapłaty lub wykonania usługi. Przedstawiona faktura wystawiona została ze znacznym przekroczeniem wymienionego terminu, gdy za pierwszy dzień jego biegu przyjmie się dzień uprawomocnienia wyroku. Z tych powodów zdaniem Sądu Okręgowego przedstawiona faktura nie dokumentuje wydatków poniesionych w toku postępowania na rzecz obrońcy. Skoro istotą zwrotu poniesionych wydatków o jakim mowa w art., 632 pkt. 2 kpk jest zrekompensowanie oskarżonemu tego co zmuszony był fizycznie wyłożyć w toku postępowania aż do momentu zakończenia sprawy, to Skarb Państwa nie może ponosić finansowej odpowiedzialności za innego rodzaju wydatki dokonane na rzecz obrońcy już po jej prawomocnym zakończeniu.

Z tych powodów orzeczona jak na wstępie.